

Kanalizace není skládka, zdůrazňují PVK

20.8.2024 - | Pražské vodovody a kanalizace

Kuchyňské odpady nepatří do veřejné kanalizace. Ti, co používají drtiče kuchyňských odpadů a rozmělněné biologické odpady splachují do stokové sítě, porušují kanalizační řád.

Kanalizační řád je schvalován rozhodnutím vodoprávního úřadu dle ust. §14 zákona o vodovodech a kanalizacích a stanovuje nejvyšší přípustnou míru znečištění odpadních vod a další podmínky pro vypouštění odpadních vod do stokové sítě. Vzhledem k tomu, že kanalizace pro veřejnou potřebu, ani čistírna odpadních vod nebyla navržena, a ani není proto technicky vybavena pro zpracovávání odpadů, nemůže pro tento účel ani sloužit.

Neoprávněné využívání kanalizace pro veřejnou potřebu k likvidaci odpadů vede k provozním problémům na kanalizaci, k jejímu zanášení, vytváření ucpávek a vyvolává zvýšené náklady na provoz kanalizace a deratizaci. Dopadem může být i nemožnost zpracování odpadních vod na čistírně odpadních vod pro její přetížení nadměrným přísunem biologicky rozložitelných látek vpravených do kanalizace přes drtiče kuchyňských odpadů.

Likvidace kuchyňských odpadů podléhá režimu nakládání dle zákona č. 541/2020 Sb., o odpadech. Dle vyhlášky č. 8/2021 Sb. je kompostovatelný kuchyňský odpad zařazen do kategorie komunálního odpadu. Proto je třeba s ním jako s komunálním odpadem nakládat a nevyužívat neoprávněně k tomu kanalizaci pro veřejnou potřebu.

Velké problémy v kanalizační síti způsobují tuky a oleje. Tuk se totiž usazuje na stěnách kanalizace, kde tuhne a kde na sebe nabaluje další a další nečistoty. Lepí se na něj ubrousky, hygienické potřeby a další nečistoty. Důsledkem, který můžete pocítit na vlastní kůži, je ucpaný odpad nebo zatopení nemovitosti znečištěnou vodou. Setkat se můžeme i s nepříjemným zápachem rozkládajícího se tuku, který se může kanalizačními vstupy šířit ulicemi. Důsledky, které pak zaměstnávají odborníky, jsou ucpaná čerpadla nebo narušení biologického stupně čištění odpadních vod. Odpadní vodu čistí bakterie, na které mají tuky negativní vliv. Čistírny pak proto mohou pěnit, nebo v některých místech i zahnívat. To vše snižuje kvalitu vyčištěné vody.

Plastové části z hygienických potřeb, které nepodléhají rozkladu, zase mohou zcela zničit čerpadla v čerpacích stanicích odpadních vod. Čerpadlům také vadí vzhazování vláknitých materiálů do kanalizace (kousky vaty, vlhčené ubrousky, odličovací tampony apod.).

Vlhčené ubrousky jsou totiž obvykle vyrobeny z dlouhých vláken netkané celulózy anebo z plastů a mají tendenci ulpívat ve stokové síti v jakýchkoliv záhybech, kříženích či překážkách a vytvářet vysoce odolnou kompaktní masu. Důsledkem je výrazné snížení průtočného profilu kanalizačních sítí, zanášení česlí, ucpávání čerpadel a vyřazení nejrůznějších čidel měřicí techniky z činnosti.

Provoz čistírny odpadních vod může výrazně zkomplikovat řada chemických a nebezpečných látek, z nichž některé jsou vysoce jedovaté a výbušné a mají negativní vliv na biologické procesy při čištění odpadní vody.

Náklady spojené s čištěním kanalizační přípojky a kanalizace se pohybují v řádu tisíců korun podle náročnosti jednotlivých případů a hradí je vlastník kanalizační přípojky.

<https://www.pvk.cz/aktuality/kanalizace-neni-skladka-zduraznuji-pvk>